

der nyde godt af de kommunale Goder eller paaføre Kommunen Byrder. Det er ogsaa herudfra, at der stadig er argumenteret, naar man her har henvist til det ubillige i Manglen af saadanne Regler. Af denne Grund kunne vi ikke samstemme i, at der i Endringsforslagets § 3 er medtaget Arvefæstegifter og deslige, som ikke i nogen væsentlig Henseende adskille sig fra Prioriteter, der ere uopsigelige fra Kreditors Side. Tiender bør heller ikke medtages; disse ere paa samme Maade faste Afgifter af Ejendomme; de stille ikke noget Krav til Kommunen, men ere snarere til Fordel for samme, for saa vidt Omkostningerne ved Vedligeholdelsen af den af Beboerne benyttede Kirke med tilhørende Kirkegaard skulle afholdes af Tienderne.

Embede eller Bestilling bør heller ikke medtages som skattefordelende Moment; Lønnes vedkommende af Staten, er der ingen særlig Grund til, at en anden Kommune end hans Opholdskommune skal nyde godt af hans Statteevne, og Lønnes han af kommunale Midler, vil vedkommende Kommunalbestyrelse faa det i sin Magt at bevirke, at han tager Ophold i Kommunen, eller Forholdene ville i øvrigt føre dette med sig.

Ved Bestemmelsen af, i hvilke Tilfælde de mellemkommunale Beskatningsregler skulle bringes til Anvendelse, gælder det om at finde faste Holdepunkter. For Ejendommens Vedkommende er dette Spørgsmaal simpelt nok, men Vanskelighederne opstaa, naar det drejer sig om Erhverv. Det forløg herpaa, som indeholdes i Lovforslaget, er kun lidet fyldestgørende, og vi have derfor været enige i at ønske optaget de i Flertallets Endringsforslag i § 3 omhandlede Bestemmelser. Reglen bliver herefter, at kun saadant Erhverv kan indbrages under Beskatning i den andelsberettigede Kommune, til hvis Udøvelse i Kommunen der fordrer Borgerstab, Næringsbevis eller Firmaanmeldelse. Disse Betingelser lade intet tilbage at ønske i Tydelighed, og de ramme i

det hele og store de Virksomheder, der stille Krav til de kommunale Goder og paabyrde Kommunen Udgifter. Alle borgerlige Næringer af nogen Betydning falde ind herunder; i ethvert Fald kunne de ved at optages i de stedlige Vedtægter om bunden Næring bringes ind under Bestemmelsen. Vilde man ganske i Almindelighed opstille Næring eller Erhverv som skattefordelende Moment, maatte man finde andre bestemte Tilknytningspunkter til Kommunen, hvorved Erhvervet paa en Maade domicileredes sammesteds; dette er maasse muligt, men vi se i Øjeblikket ikke hvorledes det skulde kunne gennemføres. Men herved vilde man efter vor Formening tillige krænke Opholdskommunens Ret og begunstige Erhvervs-kommunen i højere Grad, end efter det ovennævnte Princip for den mellemkommunale Beskatning i og for sig forsvaret. Dertil kommer, at det med Hensyn til adskillige Forretninger, saasom Sagsførervirksomhed, allerede er en Fordel for den paagældende Kommune, at Forretningslokalet er beliggende i samme, selv om Forretningens Indehaver bør og bestattes andetsteds. Mange Vanskeligheder og Tvivl ville bortfalde, naar man holder sig til Betingelserne: Borgerstab, Næringsbevis eller Firma. Anvendelsen af de mellemkommunale Beskatningsregler bliver da simpel og klar. Vigningsmyndighederne ville have at inddrage under Vigningen foruden dem, der have fast Ophold i Kommunen, endvidere dem, der besidde Ejendom i Kommunen, og dem, der have løst Næringsadkomst eller have Firma sammesteds; Oplysning herom kan faas i Øvrighedsprotokollerne. Et vedkommende ikke inddraget under en paa Ophold begrundet Skatteansættelse i nogen anden Kommune her i Riget, være sig fordi Indehaveren af Besiddelsen eller Bedriften er en Udlænding eller en juridisk Person, der ikke falder ind under Aktiefestaber m. m., som ved Næringsbedrift eller paa anden Maade søge stadigt Erhverv, beskattes paagældende til Kommunen med 2 pCt. af Nettoindtægten, i andet Fald ster